

UCHWAŁA Nr XLIII/363/22
RADY MIEJSKIEJ w BOBOLICACH
z dnia 21 września 2022 roku

w sprawie rozpatrzenia skargi na działalność Burmistrza Bobolic.

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (tekst jednolity Dz. U. z 2022 r. poz. 559 z późn. zm.) i art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) uchwala się, co następuje:

§1. Po rozpatrzeniu skargi Pana Krzysztofa Wojciechowskiego z dnia 14 lipca 2022r. na działalność Burmistrza Bobolic, dotyczącej wymeldowania wnoszącego skargę z miejsca stałego zameldowania, po zapoznaniu się z opinią ds. Komisji Skarg, Wniosków i Petycji uznaje skargę za bezzasadną.

§2. Uzasadnienie dla sposobu rozpatrzenia skargi stanowi załącznik do niniejszej uchwały.

§3. O sposobie rozpatrzenia skargi Przewodniczący Rady Miejskiej zawiadomi skarżącego.

§4. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej.

§5. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

PRZEWODNICZĄCY RADY MIEJSKIEJ

Franciszek Łobocki

Uzasadnienie

Uzasadnienie faktyczne:

W dniu 14 lipca 2022 r. do Burmistrza Bobolic wpłynęła skarga Pana Krzysztofa Wojciechowskiego zarzucająca organowi wykonawczemu gminy wydanie decyzji administracyjnej w sprawie wymeldowania z miejsca stałego zameldowania.

Zgodnie z właściwością rzeczową organ wykonawczy gminy przekazał skargę do rozpatrzenia Radzie Miejskiej w Bobolicach. W dniu 22 lipca 2022 r. Przewodniczący Rady Miejskiej poinformował skarżącego o wydłużeniu terminu rozpatrzenia skargi do 30 września 2022 r. Termin rozpatrzenia został wydłużony, ponieważ zgodnie z planem pracy rady, w miesiącach lipcu i sierpniu nie przewidziano posiedzenia rady. Skarżący wniósł uwagi w tym zakresie, kierując zażalenie do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Koszalinie na decyzję o wydłużeniu terminu rozpatrzenia skargi. 22 lipca br. Przewodniczący Rady Miejskiej przekazał skargę do Komisji ds. Skarg, Wniosków i Petycji w celu przeprowadzenia postępowania i wypracowania opinii o zasadności lub bezzasadności przedmiotowej skargi.

Komisja ds. Skarg, Wniosków i Petycji przeprowadziła postępowanie, spotykając się na posiedzeniu w dniu 18 sierpnia br. i po wysłuchaniu wyjaśnień pracownika urzędu merytorycznie odpowiedzialnego za meldunki uznała skargę Pana Krzysztofa Wojciechowskiego za bezzasadną.

Skarżący zarzuca organowi wykonawczemu gminy Bobolice brak podstaw prawnych do wymeldowania jego osoby z miejsca stałego zameldowania.

Rada Miejska w Bobolicach uznaje skargę za bezzasadną, ponieważ nie może się zgodzić z argumentacją skarżącego.

W dniu 03 marca 2021 r. wszczęte zostało na wniosek Pana (...) (właściciela lokalu - ojca Pana Krzysztofa Wojciechowskiego) postępowanie administracyjne w sprawie wymeldowania z pobytu stałego z lokalu położonego w m. (...) Pana Krzysztofa Wojciechowskiego. Zgodnie z art. 35 ustawy z dnia 24 września 2010 r. o ewidencji ludności, organ gminy wydaje z urzędu lub na wniosek właściciela lub podmiotów wskazanych w art. 28 ust. 2 ustawy, decyzję w sprawie wymeldowania obywatela polskiego, który opuścił miejsce pobytu stałego albo opuścił miejsce pobytu czasowego przed upływem deklarowanego okresu pobytu i nie dopełnił obowiązku wymeldowania się. Zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie wymeldowania z pobytu stałego wysłane do skarżącego na adres stałego zameldowania, zostało awizowane i zwrócone przez Poczta Polską „zwrot – nie podjęto w terminie”. Miejscem stałego pobytu jest miejsce, w którym osoba nadaje i odbiera korespondencję. Organ najpierw zawiadomił Pana Krzysztofa Wojciechowskiego o wszczęciu postępowania na adres pobytu stałego (awizowana i zwrócona), sprawdzając tym samym czy osoba faktycznie nie zamieszkuje w lokalu, a wniosek o jej wymeldowanie nie został złożony bezpodstawnie. Zgodnie z art. 25 ust.1 ustawy o ewidencji ludności – pobytem stałym jest zamieszkanie w określonej miejscowości pod oznaczonym adresem z zamiarem stałego przebywania. Miejscem stałego pobytu danej osoby jest więc miejsce, w którym osoba ta stale realizuje swoje podstawowe funkcje życiowe, tj. w szczególności mieszka, nocuje, spożywa posiłki, przechowuje rzeczy, przyjmuje i nadaje korespondencję.

W dniu 15 marca 2021 r. załączono do akt sprawy wyrok w imieniu Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 11 października 2017 r. Sądu Rejonowego w Szczecinku I Wydziału Cywilnego sprawy z powództwa (...) przeciwko Krzysztofowi Wojciechowskiemu o opróżnienie lokalu mieszkalnego. Sąd nakazał pozwanemu, aby opuścił i opróżnił lokal mieszkaniowy w (...) oraz orzekł o braku uprawnienia pozwanego do otrzymania lokalu socjalnego. Wyrok stał się prawomocny z dniem 07 grudnia 2017 r.

W dniu 20.09.2021 r. do akt sprawy załączony został również przesłany przez Pana (...) protokół przesłuchania strony z którego wynika, że od 28 października 2018 r. nieprzerwalnie przebywa w Zakładzie Karnym w (...), a dom rodzinny opuścił w asyście policji. Strona oświadczyła ponadto, że posiada klucze do mieszkania oraz znajdują się w nim Jego rzeczy osobiste.

Pani (...) (zamieszkująca w m. (...)) posiadająca pełnomocnictwo udzielone przez (...) oraz (...) do reprezentowania przed organami administracji samorządowej we wszystkich sprawach i postępowaniach przedmiotowej nieruchomości w dniu 06 października 2021 r. poinformowała pisemnie o przeprowadzonej eksmisji (zgodnie z wyrokiem sądu) Pana Krzysztofa Wojciechowskiego w dniu zabrania w/w do aresztu. Poinformowała, że w/w nie dbał o lokal oraz go nie remontował. Załączyła zdjęcia przedstawiające bardzo zły stan lokalu oraz warunki mieszkaniowe, ponadto w lokalu nie znajdują się rzeczy osobiste w/w. Zawiadomienie o zakończeniu postępowania o wymeldowanie z miejsca pobytu stałego odebrane zostało osobiście przez w/w stronę (zawierało informację o możliwości zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych materiałów. Pan Krzysztof Wojciechowski nie skorzystał z tego prawa.

Decyzja orzekająca o wymeldowaniu również odebrana została osobiście mimo przeniesienia do Aresztu Śledczego w (...). Zawierała wyczerpujące uzasadnienie oraz pouczenie o możliwości odwołania do *Wojewody Zachodniopomorskiego w Szczecinie za pośrednictwem Burmistrza Bobolic, w terminie 14 dni od daty jej otrzymania*. Pan Krzysztof Wojciechowski z prawa tego nie skorzystał. Decyzja stała się prawomocna w dniu 27 listopada 2021 r.

Uzasadnienie prawne:

Jak wynika z treści art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz. U z 2018 r. poz. 2096) organem właściwym do rozpatrzenia skargi na działalność wójta (burmistrza lub prezydenta miasta) i kierowników gminnych jednostek organizacyjnych, z wyjątkiem spraw określonych w pkt 2 jest rada gminy - skarga wpłynęła do organu wykonawczego gminy i zgodnie z właściwością rzeczą organ wykonawczy przekazał do rozpatrzenia skargę Radzie Miejskiej w Bobolicach.

W toku prowadzonego postępowania wyjaśniającego ustalono, że Pan Krzysztof Wojciechowski nie zamieszkuje i nie przebywa w lokalu położonym w m. (...) od 28 października 2017 r.

Zgodnie z art. 35 ustawy o ewidencji ludności organ gminy, wydaje z urzędu lub na wniosek właściciela lokalu, decyzję w sprawie wymeldowania obywatela polskiego, który opuścił miejsce pobytu stałego lub czasowego przed upływem deklarowanego okresu pobytu i nie dopełnił obowiązku wymeldowania się. W omawianym stanie faktycznym sprawy spełniona została przesłanka art. 35 cytowanej ustawy, ponieważ Pan Krzysztof Wojciechowski opuścił miejsce pobytu stałego i nie dopełnił obowiązku wymeldowania się.

W myśl z art. 28 pkt 4 ustawy o ewidencji ludności, zameldowanie w lokalu służy wyłącznie celom ewidencyjnym i ma na celu potwierdzenie miejsca zamieszkania, zaś utrzymywanie stanu zameldowania osób faktycznie niezamieszkałych prowadzi do tzw. "fikcji meldunkowej". Zameldowanie nie rodzi praw do lokalu czy do nieruchomości,

jest tylko potwierdzeniem miejsca pobytu. Utrzymywanie zapisu o zameldowaniu Pana (...) w miejscowości (...) jest niezgodne ze stanem faktycznym i prawnym.

W wyroku z dnia 29 lipca 2014 r. o sygn. II OSK 394/13, (publ. LEX nr 1519398) NSA potwierdził, że wymaganą przepisem art. 15 ust. 2 u.e.l.d.o. przesłankę wymeldowania stanowi ustanie pobytu. Odbywanie kary pozbawienia wolności wiąże się z opuszczeniem miejsca pobytu stałego i potwierdza zaistnienie przesłanki z art. 15 ust. 2 ustawy. Brak dobrowolności opuszczenia miejsca pobytu stałego nie oznacza przeszkody do wymeldowania się. Opuszczenie lokalu jest zdarzeniem spowodowanym i zawinionym przez osobę pozbawioną wolności.

Przedmiotową decyzją został dopełniony obowiązek meldunkowy zgodnie z ustawą o ewidencji ludności. Zgodnie z wyrokiem sądu Burmistrz Bobolic nie jest zobowiązany do przyznania lokalu socjalnego dla Pana Krzysztofa Wojciechowskiego, gdyż orzekł o braku uprawnienia pozwanego do otrzymania lokalu socjalnego.

W związku z powyższym uznaje się skargę za bezzasadną.

Pouczenie:

Zgodnie z treścią art. 239 §1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst. jedn. Dz. U. z 2021 r., poz. 735 z późn. zm.) w przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.